

Ioana D`arc

Nascuta in ianuarie 1412, la Domremy (pe coasta franceza a raului Meuse, regiunea Lorena), Ioana d'Arc este fiica cea mica a lui Jacques d'Arc si a Isabellei Romee, tarani relativ instariti. Copilaria sa nu are nimic neobisnuit.

In anul 1415, francezii sunt invinsi de catre Henric al V-lea la Azincourt. Dupa aceasta victorie, regele Angliei intreprinde cucerirea sistematica a Frantei. Mai mult decat atat, prin rusinosul tratat de la Troyes - consecinta a asasinarii ducelui de Burgundia, Ioan Fara Frica, de catre oamenii Delfinului, viitorul Carol al VII-lea - Henric al V-lea reuseste sa se faca recunoscut drept mostenitor al coroanei Frantei. Fiul lui Carol al VI-lea si al lui Isabeau de Baviere este renegat de propria mama si considerat bastard. Tronul Frantei este promis fiului lui Henric al V-lea, casatorit cu Catherine de Valois (fiica a lui Carol VI).

Delfinul (viitorul Carol VII) se refugiază la Bourges. Chinon si Bourges sunt capitalele sale. Domneste numai la sud de Loara si legitimitatea lui este din ce in ce mai mult pusa la indoiala. Restul Frantei - inclusiv Parisul, cucerit de anglo-burgunzi in anul 1418 - apartine englezilor. Robita, populatia franceza se afla intr-o stare jalnica.

La varsta de 13 ani, Ioana d'Arc aude "voci" care ii comanda sa mearga la Bourges si sa salveze regatul. In anul 1428, locuitorii din Domremy fug din fata armatelor anglo-burgunde, care dau foc bisericii. Ioana este martora la violarea si uciderea surorii sale, Catherine, de catre soldatii englezi. "Vocile", pe care numai ea le aude, devin imperative. Reticenta pana atunci, se hotaraste sa-i marturiseasca unchiului sau ca primeste ordine misterioase sa mearga sa elibereze regatul. Acesta o duce la castelanul de Vau-couleurs, Robert Bedricourt, un fidel al casei de Valois. Sceptic la inceput, capitanul se lasa convins pana la urma. Ii da un cal, o mica escorta, vesminte barbatesti si o scrisoare de recomandare pentru a se putea apropia de Delfinul Carol.

In februarie 1429, tanara - acum in varsta de 17 ani - porneste spre Chinon. Anturajul Delfinului incearca sa-l convinga ca demersul ei poate fi o capcana. Soacra acestuia, Yolande d'Aragon - care avea o mare influenta asupra sa - insista s-o primeasca, pentru ca a auzit de "puterile" Ioanei. Carol hotaraste sa o puna la incercare. Fata il recunoaste "dupa un semn" si ii dezvaluie patru profetii.

Timp de trei saptamani este interogata de prelati si teologi care incearca sa verifice daca spune adevarul. Data pe mana moaselor, pentru a confirma daca este virgina, cum pretinde, Ioana spulbera orice indoiala asupra sa. I se dau armura, stindard si escorta. Cat despre spada, unii spun ca i-ar fi dat-o capitanul de Veaucouleurs, iar altii sustin ca ar fi gasit-o in biserica Sainte-Catherine-de Fierbois, dupa cum ii indicasera "vocile". Oamenii de arme accepta sa i se supuna. Istoricii apreciaza ca uluitor faptul ca tanara se face ascultata de barbati ce nu au obisnuinta disciplinei. Venirea ei ii reda increderea Delfinului, care astepta impasibil caderea Orleansului, aflat de multa vreme sub asediul armatei comandate de Talbot.

La 29 aprilie, Ioana intra in oras, alaturi de Dunois. Peste cinci zile cade unul dintre puternicele forturi pe care englezii il construisera pentru blocarea Orleansului. La 7 mai, fata constrange sefii militari francezi, mai mult decat sceptici, sa ordone asaltul unei noi fortificatii care stopa accesul pe podul Loarei. Ranita la umar de o sageata, conduce, totusi, asaltul. Cu stindardul in mana, comanda soldatilor sa "sparga" fortarea. Se supun si succesul nu intarzie sa vina. A doua zi, Talbot ridica asediul.

Vestea implinirii primei profetii a Ioanei este raspandita in intreaga Franta. Toata lumea vede in acest prim triumf semnul ca este trimisul lui Dumnezeu.

Insa Fecioara din Orleans nu face aceeasi impresie asupra englezilor. Ei rad mai ales cand,

inainte de fiecare batalie, le trimite mesaje de curtoazie, prin care le cere sa plece de buna voie acasa. Este pentru prima oara, dupa multa vreme, cand trupele franceze ii inving pe englezi, reusita cu consecinte psihologice profunde. Victoriile se tin lant. La 18 iunie, la Patay, armata engleza, condusa de Falstaff si Talbot, este din nou infranta.

Ioana il convinge pe Delfin sa profite de avantajul obtinut si sa accepte sa-l conduca la Reims, pentru a fi uns rege, dupa cum i-au comandat "vocile". In pofida sfaturilor inteleptilor, ale prudentilor si intrigantilor, se supune planului sau. Dupa 15 zile de calatorie triumfala, Ioana si Delfinul intra in Reims.

Carol al VII-lea este uns rege in prezenta ei si a stindardului. Se implineste a doua profetie. Arhiepiscopul Regnaud de Chartres indeplineste ritualurile solemne. Ungerea alunga ultimele indoiele asupra legitimitatii Delfinului si este esentiala pentru ca poporul sa-l considere singurul si adevaratul suveran. Ioana d'Arc vrea sa profite de elanul popular si sa continue lupta, pentru a-i alunga din intreaga tara pe englezi. Insa regele tergiverseaza. Yolande d'Aragon il sfatuieste de aceasta data sa nu o mai sprijine. Carol al VII-lea semneaza un acord cu anglo-burgunzii pentru incetarea momentana a ostilitatilor. Incep esecurile pentru Fecioara din Orleans. Participa la o serie de lupte fara glorie. Se spune ca "vocile" incetaser sa-i mai vorbeasca, dupa ungerea regelui. Ducele de Burgundia asediaza Compiegne in anul 1430. Ioana vine in ajutorul orasului.

La 24 mai, este facuta prizoniera de catre un cavaler burgund, care o captureaza in timp ce incearca sa iasa din incercuire. Eroina pune la cale o evadare, insa Jean de Luxembourg o vinde regelui Angliei, care o inchide la Rouen. Carol al VII-lea nu o ajuta, cu toate ca ea este convinsa ca o va rascumpara. Este acuzata de erezie de catre Universitatea din Paris, care cere sa fie judecata de tribunalul Inchizitiei. La 24 mai 1431, in cimitirul din Rouen, fata semneaza printr-o cruce actul de abjurare. Se spune ca ar fi fost mintita ca hartia contine altceva. Cert este ca, doua zile mai tarziu, Fecioara din Orleans retracteaza. Este arsa pe rug, la 30 mai, in piata Vieux-Marche din Rouen. Moare strigand numele lui Iisus Hristos, convinsa ca si-a indeplinit misiunea.

Este adevarat, Carol al VII-lea nu a facut nimic pentru eliberarea eroinei. Totusi, nu a uitat-o cu totul. El este initiatorul procedurii care anuleaza sentinta din 1431. Cere ca procesul Ioanei sa fie declarat nedrept, pentru a rezulta ca ajutorul pe care i-l daduse provenea de la Dumnezeu. Ordoneaza sa se demonstreze ca judecatorii au fost nedrepti si ca englezii ii voiau moartea. Inocenta fetei este foarte importanta pentru legitimitatea sa ca suveran. Sentinta este anulata in 1456. Ioana d'Arc este reabilitata. Dar reabilitarea este limitata. Nimeni, nici la curte, nici in sanul bisericii, nu dorea, la acea vreme, sanctificarea sa. Este beatificata abia in 1905, in scopul intaririi partidului catolic, in momentul in care Republica se pregatea sa voteze legea separarii bisericii de stat. Ioana este sanctificata abia in anul 1921, cand in fruntea Frantei se afla o putere de dreapta.